

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Włochy) – Comune di Camerota

(Sprawa C-161/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 2011/85/UE – Dyrektywa 2011/7/UE – Polityka gospodarcza i pieniężna – Jednostka samorządu terytorialnego mająca trudności finansowe – Plan przywrócenia równowagi finansowej – Uregulowanie krajowe zawieszające funkcje kontrolne trybunału obrachunkowego ze względu na kryzys sanitarny związany z pandemią COVID-19 – Artykuł 267 TFUE – Pojęcie „sądu krajowego” – Brak sporu zawisłego przed sądem odsyłającym – Oczywista niedopuszczalność]

(2022/C 51/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comune di Camerota

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawiony przez Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (trybunał obrachunkowy – regionalna izba kontroli regionu Kampania, Włochy) postanowieniem z dnia 9 marca 2021 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – TUIfly GmbH/FI, RE

(Sprawa C-253/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 – Artykuł 7 – Artykuł 8 ust. 3 – Odmowa przyjęcia na pokład, odwołanie lub duże opóźnienie lotu – Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów – Pojęcie „odwołania” – Przekierowanie lotu na lotnisko, które nie znajduje się w tym samym mieście, miejscowości lub regionie, co lotnisko pierwotnie przewidziane – Zmiana planu podróży polegająca na przewiezieniu pasażerów autobusem]

(2022/C 51/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TUIfly GmbH

Strona pozwana: FI, RE

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że lot przekierowany, w przypadku którego lądowanie ma miejsce na lotnisku innym, niż lotnisko pierwotnie przewidziane, które nie obsługuje tego samego miasta, miejscowości lub regionu może prowadzić do przyznania pasażerowi prawa do odszkodowania w związku z odwołaniem lotu.

(¹) Dz.U. C 289 z 19.7.2021.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2021 r. w sprawie T-252/19, Pech / Rada, wniesione w dniu 2 lipca 2021 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-408/21 P)

(2022/C 51/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki, E. Rebasti, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Laurent Pech, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu;
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w odniesieniu do kwestii stanowiących przedmiot niniejszego odwołania; oraz
- obciążenie skarżącego w sprawie T-252/19 kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rada podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy: błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 (¹)

Część pierwsza zarzutu: Sąd błędnie ocenił kwestię, czy objęta wnioskiem opinia ma szczególnie szeroki zakres, i zinterpretował to określone przez orzecznictwo kryterium w sposób, który czyni je bezskutecznym. Nie ustosunkowując się do argumentów przedstawionych w tym względzie przez Radę, Sąd uchybił również obowiązкови uzasadnienia.

Część druga zarzutu: Sąd naruszył prawo, gdyż nie wziął pod uwagę wrażliwego charakteru opinii prawnej w świetle szczególnych okoliczności kontekstu, w którym ją wydano, a zwłaszcza jej kluczowego znaczenia dla procesu podejmowania decyzji. Zasugerowana przez Sąd wykładnia wrażliwego charakteru opinii prawnej, która oddziela treść opinii prawnej od towarzyszących jej okoliczności, jest wadliwa pod względem prawnym i pozbawia w znacznym stopniu istoty ochronę przyznaną na podstawie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia.

Część trzecia zarzutu: Sąd błędnie ocenił kwestię, czy ujawnienie opinii prawnej wpłynęłoby negatywnie na przyszłe postępowanie sądowe, naruszając równość stron w postępowaniu przed sądem i prawo Rady do obrony.